

Orange Polska S.A.
Współpraca Regulacyjna
Wydział Regulacji Rynku
reprezentowana przez
Jolanta Steppa
pełnomocnik
Aleje Jerozolimskie 160
02-326 Warszawa
tel.: 22 527 22 39

Urząd Komunikacji Elektronicznej
ul. Giełdowa 7/9
01-211 Warszawa

Warszawa, 29 czerwca 2018 r.

Numer: TKRR3/JS2018/06/18

Temat: dotyczy postępowania konsultacyjnego decyzji dla rynków 1/2014

Stanowisko Orange Polska SA

w konsultacjach decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w sprawie hurtowego rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji – w sieci OPL oraz w sieciach innych operatorów stacjonarnych

W związku z postępowaniem konsultacyjnym projektu decyzji Prezesa UKE w sprawie hurtowego rynku świadczenia usługi zakańczania połączeń w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji, Orange Polska SA (dalej jako OPL) przedstawia stanowisko w sprawie. Stanowisko to odnosi się zarówno do projektu decyzji dla OPL jak i – w odpowiednich fragmentach – do planowanych regulacji dla innych operatorów.

Podsumowując niniejsze stanowisko i zawarte w nim postulaty wskazujemy, co następuje:

[Regulacja cenowa OPL oraz innych operatorów]

1. OPL popiera symetrię stawek za zakańczanie połączeń zaproponowaną przez Prezesa UKE, w tym rezygnację z rozliczeń PSI
2. OPL jest zdania, że nowa stawka FTR przedstawiona przez Prezesa UKE jest zaniżona i powinna być podwyższona. Zaniżenie stawki jest efektem ewidentnych błędów w modelu bottom-up,

wykorzystanym do określenia nowej stawki (błędy są widoczne nawet w przedstawionej wersji jawnej modelu).

3. Dodatkowo, model, który został udostępniony w ramach konsultacji jest niekompletny (przy czym jego niekompletność dotyczy także obszarów niewrażliwych z uwagi na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa) i nie pozwala na pełną ocenę konsultowanej stawki – model powinien być zatem udostępniony w pełnym zakresie a konsultacje powtórzone.
4. Zakres zastosowania określonej przez regulatora stawki FTR wymaga w przypadku OPL doprecyzowania – przy hierarchicznej strukturze sieci (jak ma to miejsce w OPL) stawka określona przez Prezesa UKE powinna obowiązywać wyłącznie w ramach strefy numeracyjnej (SN) i obszaru tranzytowego (OTr); poza obszarem tranzytowym OPL powinien mieć prawo do pobierania innej opłaty, uwzględniającej koszty przeniesienia ruchu pomiędzy centralami tranzytowymi - tak jak ma to miejsce w innych krajach UE, gdzie stosuje się model bottom-up LRIC. W przeciwnym przypadku OA będą wykorzystywały określoną przez Prezesa UKE stawkę do zakańczania połączenia poza OTr co spowoduje przeciążenia sieci OPL i ograniczenia w dostępie usług dla użytkowników końcowych, a po stronie OPL spowoduje konieczność nieefektywnej rozbudowy sieci w celu obsłużenia nadmiarowego ruchu pomiędzy obszarami tranzytowymi.
5. Konieczna jest także symetria regulacji stawek w zakresie dostępu do infrastruktury. Asymetria w tym zakresie jest niezgodna z art. 24 pkt 2 lit a Prawa telekomunikacyjnego, nie odpowiada na zidentyfikowane przez regulatora problemy rynkowe jak również nie jest uzasadniona rynkowo ani kosztowo (w szczególności z uwagi na zróżnicowaną skalę działalności). Brak symetrycznej regulacji doprowadzi do zawyżania - przez operatorów nieregulowanych w tym zakresie - stawek za dostęp do infrastruktury, w celu „rekompensaty” obniżki FTR (już obecnie asymetria w opłatach za dostęp do infrastruktury wynosi nawet ponad 400%) i spowoduje, że pomimo symetrycznych FTR, efektywne stawki, uwzględniające koszty dostępu, będą zróżnicowane.. Z tych względów OPL także nie powinien być regulowany cenowo w zakresie dostępu do infrastruktury albo operatorzy alternatywni powinni podlegać regulacji – co najmniej poprzez zakaz stosowania stawek wyższych niż stawki OPL.

[Ryzyko asymetrii czasu lub zakresu wdrożenia nowych stawek FTR – wysokie ryzyko fraudów]

6. Asymetria rozliczeń - czy to wynikająca z różnego czasu wprowadzenia nowej stawki, czy zaniechania regulacji części podmiotów - powoduje bardzo wysokie ryzyko fraudów. Ryzyko fraudów jest tym większe, że w wyniku drastycznego obniżenia dotychczasowej stawki FTR powstanie asymetria o niespotykanej dotychczas skali.
 7. W celu zagwarantowania symetrii w zakresie czasu wdrożenia Prezes UKE powinien:
 - a) przesunąć termin wdrożenia nowych stawek o co najmniej pół roku – datą wejścia nowych stawek jest data doręczenia decyzji danemu operatorowi, a data 01/01/2019 jest jedynie datą obowiązującą tych operatorów, którzy decyzje otrzymali wcześniej. W efekcie Prezes UKE może nie zdążyć z wydaniem decyzji dla wszystkich operatorów wskutek czego dojdzie do asymetrii
- albo
- b) określić termin obowiązywania nowych stawek od daty doręczenia decyzji ostatniemu operatorowi, który podlegać będzie regulacji.

8. W celu zagwarantowania symetrii zakresu podmiotowego nowej regulacji Prezes UKE powinien rozszerzyć listę podmiotów objętych regulacją. Obecna lista nie obejmuje co najmniej 24 operatorów, z którymi OPL współpracuje w zakresie usługi zakańczania połączeń (por. Zał. Nr 2). Poza tymi operatorami na rynku działa szereg innych podmiotów świadczących hurtowe usługi na rynku zakańczania połączeń we własnej sieci. De facto, w celu rzeczywistego przeciwdziałania fraudom, regulator powinien objąć regulacją wszystkie podmioty posiadające i wykorzystujące geograficzną numerację krajową przeznaczoną w PNK dla sieci PSTN.
9. W przypadku braku symetrii czasu albo zakresu nowej regulacji FTR (do czego regulator powinien jednak przede wszystkim dążyć), Prezes UKE powinien co najmniej wyrazić zgodę na możliwość zastosowania odmowy - w aneksach do umów bilateralnych - przyjmowania ruchu od OA, którzy posiadają punkty styku z OPL, ale odmawiają/opóźniają wdrożenia nowej stawki i przesyłają ruch przez OA, którzy zaimplementowali nową stawkę lub podjął inne działania, które w praktyce zapewnią symetrię

[Problemy z wdrożeniem nowej regulacji]

10. Pomiędzy przewidywanym czasem doręczenia decyzji (kiedy to zakres regulacji zostanie ostatecznie potwierdzony) a obowiązkiem wdrożenia stawki jest bardzo niewiele czasu. Tymczasem nowe regulacje wymagają istotnych zmian w systemach oraz zmiany zasad współpracy z operatorami, a skala zmian znacząco odbiega od zmian stawek MTR. Z tych względów termin wdrożenia powinien zostać odroczone na czas potrzebny do implementacji systemowej nowych rozliczeń.
11. Jednocześnie, w związku ze zmianą sposobu rozliczeń i odejściem od PSI na rzecz znacznie obniżonej stawki FTR, OPL może spotkać zmasowany w czasie napływ wniosków o migrację z wiązek PSI na wiązki minutowe. Kwestia ta – w tym kary umowne – regulowana jest w SOR, który nie przewidywał wykorzystywania zawartych w nim procesów do migracji masowych. W tej sytuacji powstaje pytanie jak Regulator zamierza zapewnić wdrożenie nowej regulacji i nie narazić OPL na kary, przewidziane w SOR, ale nie uwzględniające sytuacji migracji masowych?

[Definicja rynku właściwego]

12. Definicja rynku dla OPL nie uwzględnia hierarchiczności sieci OPL. Przy obecnej definicji rynku właściwego dla OPL, doprecyzowania wymaga, że określona przez Prezesa UKE stawka dotyczy tylko części tego rynku tj. strefy numeracyjnej i OTr – na co wskazano w pkt 4. Jeżeli stawka ma jednak obejmować cały rynek, wtedy jego definicję należy doprecyzować w następujący sposób: „Zakończenie połączenia w sieci stacjonarnej OPL– odcinek połączenia w Sieci OPL od PDU do Abonenta przyłączonego do Sieci OPL w danej SN lub OTr, w którym został utworzony ten PDU.”
13. Zakańczanie połączeń do numerów alarmowych nie jest substytucyjne względem innych połączeń, gdyż połączenia te charakteryzują się wyższymi kosztami świadczenia usługi (monitoring online 24/7, wyższe KPI, konieczność utrzymania dwóch dróg dojścia do zakończenia sieci, dedykowana całodobowa infolinia). Z tych względów zakańczanie połączeń do numerów alarmowych powinno być wyłączone z rynku właściwego. Jeżeli natomiast Regulator nie uznałby takiego podejścia i zdecydował o utrzymaniu tych połączeń w ramach rynku to wyższe koszty usługi powinny być uwzględnione w modelu bottom-up i proponowanej stawce.
14. Potwierdzenia wymaga, czy operatorzy OTT, którzy korzystają z numeracji przewidzianej w PNK podlegają proponowanej regulacji i zobowiązani są do uiszczania stawek za zakańczanie

połączeń. Istotna jest także kwestia przesądzenia, czy operatorzy ci powinni także być operatorami SMP na tym rynku.

[Asymetryczna regulacja OPL względem innych operatorów]

15. OPL powinien być regulowany na rynku zakańczania połączeń w tym samym zakresie co OA. Wynika to z tego, że Regulator zidentyfikował wobec OPL dokładnie te same problemy rynkowe jak w przypadku OA, a zatem zgodnie z art. 21 pkt 2 lit a Pt zakres regulacji OPL i OA powinien być taki sam. Symetrycznego podejścia wymaga zatem:
- a. regulacja OPL i OA w zakresie opłat za dostęp do infrastruktury, przy czym może ona nawet przybrać kształt zakazu stosowania przez OA opłat wyższych niż opłaty OPL (wariant minimum zgodności z art. 24 pkt 2 lit a Prawa telekomunikacyjnego)
 - b. obowiązek rachunkowości regulacyjnej, który jest obowiązkiem zbędnym, zwłaszcza na rynku zakańczania połączeń w sieci stacjonarnej
 - c. obowiązek oferty ramowej, który w przypadku OPL powinien przybrać analogiczną formę jak dla innych OA, czyli obowiązku przejrzystości, o którym mowa w art. 37 Pt. Takie podejście rozwiązałoby także problemy wdrożeniowe, wskazane powyżej. W najgorszym przypadku, OPL powinien być zobowiązany do przedstawienia nowej oferty (a nie zmiany obecnej) – tak, aby uniknąć ciągłych zmian SOR i kontynuacji stosowania oferty, która jest dla uczestników rynku zbyt skomplikowana i nadmiernie rozbudowana.

[Kwestie formalne]

16. W naszej ocenie, Prezes UKE nieprawidłowo zastosował – jako podstawę wprowadzenia nowej stawki - art. 44 Prawa telekomunikacyjnego, zamiast art. 39 tej ustawy. Błąd ten może być następnie podniesiony w toku postępowania sądowego prowadząc do uchylenia decyzji i w efekcie prowadzić do asymetrii i roszczeń międzyoperatorskich. Prezes UKE powinien zatem zmienić tą podstawę już na obecnym etapie oraz uwzględniając wyżej podniesione kwestie i wątpliwości, ponownie przeprowadzić konsultacje krajowe.

Uzasadnienie

[Wysokość stawki FTR oraz konsultowany model bottom-up LRIC]

- (1) OPL popiera wprowadzenie na polskim rynku symetrycznych stawek FTR, w tym likwidację rozliczeń w oparciu o PSI. Poziom konsultowanej stawki jest jednak bardzo niski. Stawka zaproponowana przez Prezesa UKE tj. 0,32 gr/min jest znacząco niższa od stawki, którą Komisja Europejska rekomenduje w ramach prac nad Europejskim Kodeksem Łączności Elektronicznej. Podczas gdy stawka wynikająca z projektu regulacji unijnej wynosi 0.14 €cents/min to proponowana stawka dla rynku polskiego to ok. 0.075 €cents/min a więc dwukrotnie niższa od stawki zalecanej przez Komisję Europejską.
- (2) W naszej ocenie tak niska stawka jest wynikiem błędów w modelu bottom-up LRIC. Błędy te – zidentyfikowane na bazie udostępnionego zakresu modelu - zostały wskazane w Załączniku Nr 1

do niniejszego stanowiska (OPL zastrzega sobie prawo do uzupełnienia przekazanych uwag – po zakończeniu niezbędnych prac nad tym modelem).

- (3) Podkreślić należy, iż wskazane w załączniku do niniejszego stanowiska uwagi OPL zostały sformułowane przy ograniczonych możliwościach weryfikacji modelu, gdyż:
- model, który został poddany konsultacjom jest niekompletny i nie daje możliwości przeliczenia po zaimplementowaniu danych liczbowych. W modelu zawarte są formuły wykluczające przeliczenia albo dające po zaimplementowaniu liczb wartości zerowe.
 - model przekazany w ramach konsultacji projektu decyzji SMP zawiera szereg luk, które w wielu zakresach nie pozwalają na właściwą ocenę poprawności działania modelu, czy wysokości obliczonej stawki. Należy przy tym podkreślić, iż braki dotyczą przyjętych założeń, czy parametrów poszczególnych współczynników, a nie danych wrażliwych dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, co ewentualnie kwalifikowałoby je do utajnienia. Jaskrawym przykładem powyższych braków jest brak wartości w komórkach, które są wskaźnikiem wierszy/kolumn w których mają zostać pobrane dane przez funkcje „wyszukaj.poziomo” / „wyszukaj.pionowo”.
- (4) Powyższe braki oraz błędy w modelu (widoczne nawet przy ograniczonym zakresie udostępnionego modelu) uzasadniają zatem:
- a. udostępnienie uczestnikom rynku kompletnego modelu i poddanie go ponownym konsultacjom rynkowym
 - b. uwzględnienie przez Regulatora uwag do modelu, które już zostały zidentyfikowane oraz potencjalnych uwag do reszty modelu (który nie jest teraz widoczny).
 - c. Weryfikację stawki FTR na podstawie poprawionych założeń do modelu – uwzględniających zgłoszone uwagi.

[Ryzyko istotnego nasilenia fraudów – asymetria czasu wdrożenia lub zakresu nowej stawki FTR]

- (5) Konsultowana regulacja wprowadza bardzo istotną obniżkę stawek FTR, ale wyłącznie dla 75 operatorów. Obniżka wprowadzona tylko dla części operatorów działających na rynku jest sprzeczna z Zaleceniami KE, które mówią o pełnej symetrii rozliczeń i spowoduje de facto jeszcze większą asymetrię w rozliczeniach w stosunku do obecnych warunków i tym samym jeszcze bardziej nasili zjawisko fraudów, z którym już obecnie polski regulator ma do czynienia i któremu ani regulator ani operatorzy nie są w stanie skutecznie przeciwdziałać.
- (6) Nieuczciwe działania niektórych operatorów w zakresie usługi zakańczania połączeń w sieci stacjonarnej występują przede wszystkim poprzez:
- zakup detalicznego abonamentu z taryfami Nielimitowanymi (przez podstawione osoby) i następnie generowanie połączeń do sieci nieuczciwego operatora - na usługę z dodatkowym świadczeniem o numerze geograficznym, ale z wyższą stawką za zakończenie połączenia
 - podmianę numeru Abonenta wywołującego w celu wykorzystywania różnicy w rozliczeniach - dla kierowania połączeń z zagranicy do sieci stacjonarnej w Polsce (o regulowanej stawce).

- generatory ruchu, czyli maszyny generujące połączenia od abonenta operatora regulowanego do sieci operatora fraudującego (posiadającego wyższe stawki za zakończenie połączenia) w celu bezprawnego uzyskania przychodów. Operator, w sieci którego jest nielegalnie ustawiony generator ruchu płaci za zakończenie połączenia w sieci operatora do którego kierowane są te połączenia.
- (7) Pamiętać należy, iż podstawą działań fraudowych ze strony nieuczciwych operatorów jest zawsze **asymetria rozliczeń**. Różnica ta powoduje, że operator, który ma wyższą stawkę za zakańczanie połączeń w jego sieci jest żywo zainteresowany generowaniem ruchu do swojej sieci – także przy pomocy nieuczciwych działań. Asymetria rozliczeń pozwala mu na wykorzystywanie różnicy w rozliczeniach w celu osiągnięcia dodatkowych, nieuczciwych przychodów. Tylko pełna symetria w stawkach FTR eliminuje powyższe ryzyko fraudów.
- (8) Ponieważ obecna regulacja Prezesa UKE zmierza w kierunku wprowadzenia całkowitej symetrii (który to kierunek OPL całkowicie popiera), jedyną możliwością osiągnięcia symetrycznych rozliczeń pomiędzy operatorami jest symetria (jedność) czasu, ilości i jakości regulacji, tj.:
- a. ten sam czas wprowadzenia nowej stawki dla regulowanych operatorów;
 - b. objęcie regulacją wszystkich (bądź możliwie jak największej ilości) operatorów
 - c. nałożenie na wszystkich regulowanych operatorów tych samych obowiązków regulacyjnych.
- (9) W powyższym kontekście nie sposób nie zauważyć, iż jakkolwiek nowe stawki FTR mają być wprowadzone nie wcześniej niż z dniem 1 stycznia 2019 r., to dla obowiązywania nowej stawki kluczowa jest data doręczenia decyzji poszczególnym operatorom a nie data 1 stycznia 2019 r.:
- „IV. nakładam na Operatora następujący obowiązek regulacyjny*
1. obowiązek, o którym mowa w art. 44 ustawy Prawo telekomunikacyjne, polegający na stosowaniu, od dnia doręczenia niniejszej decyzji, jednak nie wcześniej niż od dnia, 1 stycznia 2019 r., opłat za zakańczanie połączeń w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji Operatora (dalej także „stawki FTR”) w wysokości 0,32 gr/min., wyliczonej w oparciu o stworzony przez Prezesa UKE model operatora efektywnego.”
- (10) Jeżeli zatem Regulator nie zdąży wydać wszystkich decyzji do wskazanej daty, to nawet wśród operatorów przewidzianych do regulacji powstanie bardzo duża asymetria rozliczeń (ca. 3 gr/min. vs 0,32 gr./min) skutkująca nasilonym zjawiskiem fraudów. W tym kontekście należy zauważyć, że nawet przy usilnych staraniach Regulatora wydania decyzji dla wszystkich podmiotów do 1 stycznia 2019 r., nie można wykluczyć, że data ta nie zostanie dochowana. Bezpieczniej zatem byłoby określić datę, co do której istniałoby większe prawdopodobieństwo doręczenia do tego czasu decyzji wszystkim operatorom.
- (11) Co więcej, pomimo, iż Regulator przewiduje objąć nową regulacją 75 podmiotów, to aż 24 podmioty, z którymi OPL wymienia ruch w sieci stacjonarnej nie ma na liście UKE operatorów przewidzianych do regulacji. Brak regulacji tych podmiotów bez wątpienia także nasili zjawisko fraudów w relacjach z OPL. Konieczna jest zatem regulacja tych podmiotów i to w tym samym terminie, w którym nastąpi regulacja OPL. W konsekwencji, późniejsza data wdrożenia, pozwoli również objąć regulacjami podmioty, które znalazły się poza obecną listą i które mogą swobodnie stosować wyższe stawki za zakończenie połączeń. Takie działanie regulatora jest sprzeczne z powoływanymi przez Regulatora Zaleceniami KE, które wyraźnie mówią, że „stawki te będą również symetryczne.” Jakkolwiek ograniczona podmiotowo (liczba operatorów podlegających regulacji),

przedmiotowo (nałożenie na operatorów regulowanych zróżnicowanych obowiązków) lub czasowo (wejście w życie w różnym czasie nowych regulacji) regulacja jest więc niezgodna z Zaleceniami KE.

(12) Aby przeciwdziałać skutecznie fraudom w telekomunikacji Prezes UKE powinien de facto objąć regulacją wszystkie podmioty korzystające z numeracji objętej PNK. Jeśli nawet któryś z operatorów nie wymienia obecnie ruchu z OPL to nie można wykluczyć rozpoczęcia takiej współpracy w przyszłości. Analizy rynkowe i nakładane obowiązki regulacyjne powinny mieć na względzie perspektywę *forward-looking*. Brak regulacji tych podmiotów nie spełni przedmiotowego wymogu analiz rynkowych.

(13) Mając na uwadze powyższe, OPL wnioskuje o:

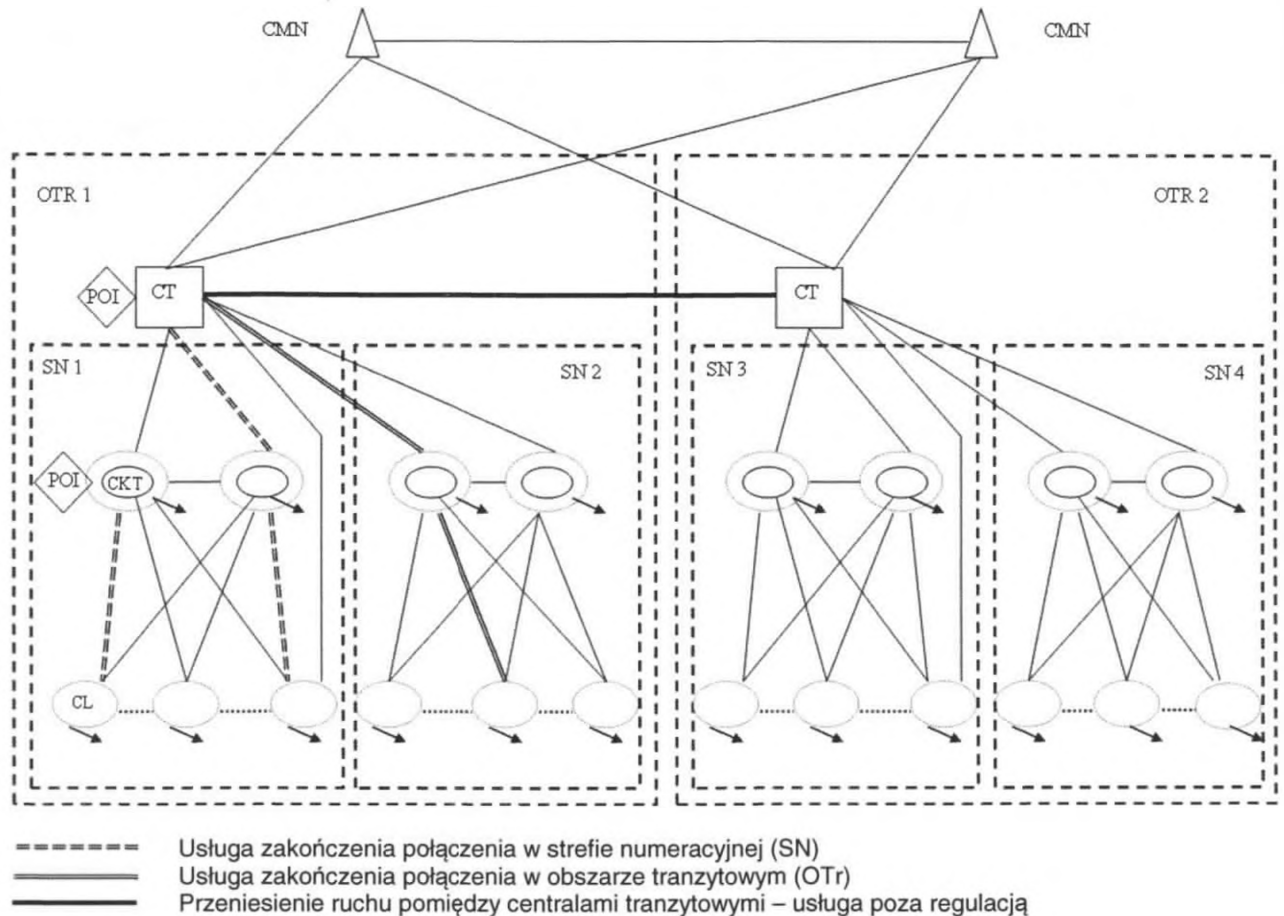
- a) Objęcie regulacją co najmniej operatorów wskazanych w Zał. Nr 2 do niniejszego stanowiska, a najlepiej wszystkich operatorów posiadających numerację geograficzną z PNK.
- b) W celu zagwarantowania symetrii w zakresie czasu wdrożenia nowych stawek:
 - i. przesunięcie terminu wdrożenia nowych stawek o termin pozwalający na realne wydanie wszystkich decyzji (tj. co najmniej pół roku) albo
 - ii. określenie terminu obowiązywania nowych stawek od daty doręczenia decyzji ostatniemu operatorowi, który podlegać będzie regulacji.

(14) Ponadto, w przypadku niepowodzenia powyższych akcji (co nie byłoby jednak pożądanym kierunkiem), uważamy, iż Prezes UKE powinien zgodzić się na możliwość zastosowania odmowy - w aneksach do umów bilateralnych - przyjmowania ruchu tranzytowanego do OPL od OA, którzy posiadają punkty styku z OPL, ale odmawiają/opóźniają wdrożenia nowej stawki i przesyłają ruch przez OA, którzy zaimplementowali nową stawkę. Wnioskujemy, aby w przypadku niezastosowania się do wniosków wskazanych powyżej, Prezes UKE przedstawił swoje stanowisko w odniesieniu do możliwości zastosowania takiego anty-fraudowego rozwiązania lub przedstawił inne rozwiązanie, które zapewnią symetrię rozliczeń w praktyce rynkowej.

[Hierarchiczność sieci OPL - konieczność zachowania niedyskryminacyjnego zakresu stosowania nowej stawki oraz zapewnienia ciągłości usług dla użytkowników końcowych]

(15) Omawiając kwestię stawek FTR należy zwrócić również uwagę na konieczność niedyskryminacyjnego zastosowania tej stawki. Nie jest kwestią sporną, że sieć OPL – w przeciwieństwie do sieci innych operatorów - jest zbudowana hierarchicznie. Hierarchiczność sieci OPL jest potwierdzona nawet przez decyzję Prezesa UKE zatwierdzającą obecną ofertę ramową dla usługi zakańczania połączeń, w której to decyzji Prezes UKE – mając na uwadze hierarchiczność sieci OPL wprowadził 3 różne stawki za zakańczanie połączeń tj. stawkę za zakańczanie połączeń w strefie numeracyjnej (SN), w obszarze tranzytowym (OTr) oraz poza obszarem tranzytowym (poza OTr).

(16) Struktura sieci OPL przedstawia się następująco:

Objaśnienia:

- CMN – centrala międzynarodowa
- CT – centrala tranzytowa
- CKT – centrala końcowo-tranzytowa
- CL – centrala lokalna
- POI – punkt styku sieci

(17) Struktura sieci OPL w porównaniu do sieci innych operatorów różni się przede wszystkim pod następującymi względami:

- a. OPL ma w swojej sieci kilkaset central, podczas gdy większość operatorów dysponuje tylko jedną centralą, a największy konkurent OPL (Netia) ma ich zaledwie kilkanaście.
- b. Zgodnie z nomenklaturą zastosowaną w modelu BU LRIC UKE, punkty styku sieci OPL z operatorami znajdują się w węzłach na poziomie tranzytowym i w węzłach na poziomie lokalnym. Z kolei abonenci przyłączeni są do węzłów na poziomie lokalnym i dostępowym w strefach numeracyjnych. W efekcie jeżeli operator zakańcza połączenie w innym węźle tranzytowym niż węzeł obsługujący SN, w której znajduje się abonent końcowy, konieczne jest dodatkowe przeniesienie ruchu, które nie ma miejsca w przypadku sieci innych operatorów.

- c. Przeniesienie ruchu pomiędzy centralami tranzytowymi, do których nie są przyłączeni użytkownicy końcowi nie jest elementem usługi zakończenia połączenia i proponowana stawka nie powinna się odnosić do usług zawierających dodatkowe przeniesienie ruchu pomiędzy takimi centralami.

(18) Z tych względów, mając na uwadze także metodologię BU-LRIC, która zakłada budowę sieci hipotetycznego, efektywnego operatora o zadanym zasięgu sieci, należy stwierdzić, iż:

- a. proponowana stawka FTR (obecnie 0,32gr/min) uwzględnia jedynie zakańczania połączeń w SN oraz w OTr
- b. proponowana stawka FTR (obecnie 0,32gr/min) z pewnością nie obejmuje zakańczania połączeń poza OTr
- c. zakańczanie połączeń poza OTr będzie zatem realizowane w oparciu o inną stawkę, która uwzględniać będzie stawkę za zakończenie połączenia w OTr (FTR 0,32gr/min) + dodatkową opłatę za odcinek połączenia z innego PSS niż dedykowany dla danego obszaru OTr.

(19) Należy przy tym podkreślić, iż takie rozróżnienie ma miejsce także w innych krajach europejskich, np.:

- w Rumunii incumbent stosuje różne stawki w podziale na: (i) „locale”, (ii) „intra zone”, (iii) „extra zone”;
- w Hiszpanii stawka ustalana o model bottom-up LRIC obowiązuje tylko w 21 obszarach strefowych; poza obszarami pobierana jest dodatkowa opłata;
- w Portugalii regulowana stawka stosowana jest wyłącznie na poziomie lokalnym i pojedynczego tranzytu a poza tym obszarem stosowana jest dodatkowa opłata.

(20) Mając na uwadze powyższe, Regulator powinien albo:

- doprecyzować zakres obowiązywania określonej opłaty (SN oraz OTr) i potwierdzić możliwość pobierania przez OPL innej opłat poza OTr'

albo

- zmienić definicję rynku właściwego poprzez dookreślenie, że: „Zakończenie połączenia w sieci stacjonarnej OPL – odcinek połączenia w Sieci OPL od PDU do Abonenta przyłączonego do Sieci OPL w danej SN lub OTr, w którym został utworzony ten PDU”.

(21) Jeżeli Regulator tego nie uczyni, istnieje duże ryzyko, że wszyscy OA będą chcieli terminować ruch poza OTr, czego sieć OPL nie „udźwignie”. W efekcie dojdzie do przeciążenia sieci/awarii i pozbawienia użytkowników końcowych dostępu do usług.

(22) Co istotne, zastosowanie obecnego rozwiązania będzie skutkowało nieefektywnym wykorzystaniem zasobów przez OPL i istotnym wzrostem kosztów po stronie OPL związanych z rozbudową sieci w celu obsłużenia ruchu poza Obszarami Tranzytowymi. Z pewnością nie taki powinien być cel regulacji Prezesa UKE. Warto przy tym pamiętać, że wprowadzenie proponowanych przez OPL zmian, nie niesie za sobą wyższych kosztów dla operatorów, którzy w

większości posiadają co najmniej 12 punktów styku sieci z siecią OPL i mogą korzystać z niskiej stawki FTR do całej sieci OPL. W przypadku nieuwzględnienia postulatu OPL istnieje ryzyko, że operatorzy będą zmniejszali liczbę punktów styku z siecią OPL (np. do jednego), co spowoduje istotny wzrost kosztów po stronie OPL i będzie niosło za sobą opisane powyżej ryzyka awarii w sieci spowodowane jest przeciążeniami.

[Niezgoda z art. 24 pkt 2 lit a Prawa telekomunikacyjnego asymetryczna regulacja stawek za dostęp do infrastruktury]

(23) W przypadku regulacji stawek za dostęp do infrastruktury Prezes UKE proponuje zastosowanie - tylko wobec OPL - obowiązku orientacji kosztowej w zakresie dostępu do infrastruktury i brak regulacji w tym zakresie operatorów alternatywnych. Takie podejście jest nieuzasadnione.

(24) Po pierwsze należy wskazać, iż zarówno w odniesieniu do OPL jak i operatorów alternatywnych Prezes UKE zidentyfikował dokładnie te same problemy rynkowe, w tym problem polegający na możliwości „utrudniania operatorom dostępu do sieci Operatora (lub odmowa połączenia sieci) w celu ograniczania konkurencji”. Utrudnianie dostępu może przybierać różne formy – bez wątpienia może to być np. stosowanie zawyżonych cen dostępu. Zgodnie z art. 24 pkt 2 lit a Prawa telekomunikacyjnego, Prezes UKE nakłada obowiązki regulacyjne biorąc pod uwagę ich adekwatność i proporcjonalność do problemów rynkowych. Jeżeli zatem zidentyfikowane problemy są takie same w odniesieniu do OPL jak do operatorów alternatywnych, to OA także powinni być regulowani w zakresie stawki za dostęp do infrastruktury (tak jak OPL) lub OPL – podobnie jak inni operatorzy – nie powinien być w tym zakresie regulowany.

Należy przy tym wyraźnie podkreślić, iż proporcjonalność obowiązku regulacyjnego, wskazywana w art. 24 pkt 2 lit a Prawa telekomunikacyjnego, może uzasadniać co najwyżej zróżnicowanie regulacji stawek za dostęp, ale nie zupełny brak regulacji.

(25) Po drugie, doświadczenie OPL wskazuje, iż problem zawyżania stawek za dostęp do infrastruktury przez OA ma nie tylko charakter teoretyczny, ale ma miejsce w realiach rynkowych. (por. Zał. Nr 3). Poziom odchyień już obecnie (przy wyższej stawce FTR) wynosi nawet ponad 400% w niektórych pozycjach w zawartych informacjach operatorów co stanowi wielokrotność danej opłaty wobec cen w OPL należy do „normy” i wymusza długoczasowe negocjacje przez OPL by zbliżyć się do opłat OPL. Należy się zatem spodziewać, że tak drastyczna obniżka stawek FTR spowoduje podwyższenie opłat za dostęp do infrastruktury. Nałożenie adekwatnych obowiązków do tak zdefiniowanego problemu obowiązku wymaga od Prezesa UKE zastosowania narzędzi zapobiegających temu problemowi. Jeżeli wszyscy operatorzy byłiby nieregulowani (w tym OPL), wtedy można uznać, iż problem ten zostanie zaadresowany poprzez równowagę pomiędzy popytem a podażą na usługę zakańczania połączeń współpracujących ze sobą operatorów. Jeżeli jednak jeden z tych operatorów podlega ograniczeniom w kształtowaniu cen, a inni takim ograniczeniom nie podlegają, wtedy takie mechanizmy z pewnością nie zadziałają. W efekcie zidentyfikowany przez Regulatora problem nadal będzie istnieć.

(26) Po trzecie, dotychczasowa praktyka wskazuje, że problemu powyższego nie będzie można rozwiązać na bazie decyzji bilateralnych:

- a. przykładem może być postępowanie, w którym OPL wystąpił w dniu 9.11.2011 r. roku do UKE o zmianę umowy z Netią w zakresie ustalenia symetrycznych stawek za wykorzystanie

infrastruktury Netii. OPL wskazał, iż stawki za infrastrukturę OA powinny być symetryczne względem stawek OPL ponieważ mają ścisły związek ze stawkami za zakańczanie połączeń (FTR) w sieciach operatorów stacjonarnych, a Komisja Europejska rekomenduje symetryczny model rozliczeń w zakresie FTR. Za zrównaniem stawek przemawia również ekwiwalentność wzajemnych świadczeń między OPL i Netia wynikająca z umowy o połączeniu sieci. Pomimo tego, Prezes UKE wydał w dniu 13.11.2013 r. decyzję odmowną, wskazując w uzasadnieniu na różnice obowiązków regulacyjnych Netii i OPL określonych w decyzjach SMP (nr sprawy DHRT-WWM-6080-109/11).

- b. podobnie, UKE decyzjami z 5.05.2008 r. uwzględnił wnioski spółek z grupy Multimedia Polska o zmianę umów z OPL i dostosowanie wysokości stawek za infrastrukturę w sieciach operatora alternatywnego do poziomu wynikającego z aktualnej informacji OA. Uzasadniając swoje decyzje UKE stwierdził, iż są zgodne z nałożonymi obowiązkami regulacyjnymi (nr spraw: DHRT-WWM-60600-od 1 do 4/08)¹.

Jeżeli zatem problem nie zostanie odpowiednio zaadresowany na poziomie decyzji SMP, to nie będzie także rozwiązany na bazie decyzji bilateralnych rozstrzygających spory międzyoperatorskie. Zgodnie bowiem z art. 28 ust. 1 Pt, Prezes UKE podejmuje decyzję o dostępie telekomunikacyjnym biorąc pod uwagę kryteria wymienione w tym przepisie, w tym w szczególności kryterium określone w art. 28 ust. 1 pkt 2 Pt, tj. **obowiązki nałożone na przedsiębiorców telekomunikacyjnych.**

(27) Po czwarte, Zalecenie Komisji Europejskiej z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych (2009/396/WE) zaleca pełną symetrię regulacji nawet dla operatorów nowowchodzących na rynek. Tym bardziej nie ma zatem uzasadnienia do różnicowania opłat za dostęp do infrastruktury pomiędzy incumbentem a operatorami alternatywnymi, którzy już od lat funkcjonują na rynku, tym bardziej, iż wprowadzenie asymetrii w zakresie opłat za dostęp do infrastruktury de facto wprowadzi asymetrię rozliczeń, pomimo pozornie symetrycznych stawek FTR (por. Zał. Nr 4)

(28) Podkreślenia także wymaga, iż nie ma przykładów takiej asymetrycznej regulacji w tym zakresie w żadnym państwie UE. Polska będzie jedynym krajem, gdzie taka asymetria będzie miała miejsce.

(29) Po piąte, z punktu widzenia kosztów świadczenia usług, nie jest uzasadnione różnicowanie stawek za usługi dostępu oraz usług towarzyszących przez poszczególnych operatorów. Koszty świadczenia tego typu usług nie zależą bowiem ani od skali działania operatora ani od wielkości czy topologii jego sieci:

- głównymi czynnikami mającymi wpływ na ich kształtowanie jest bowiem koszt pracy oraz stopień zaangażowania pracowników w poszczególne czynności realizacji usług oraz utrzymania zasobów centralowych (portów). Ponieważ zakres usług jest symetryczny i mają one charakter wzajemny, również zaangażowanie pracowników w ich świadczenie, a w konsekwencji koszty powinny być na zbliżonym poziomie.
- kolejnymi czynnikami wpływającymi na poziom kosztów tych usług są koszty powierzchni technicznych oraz energii elektrycznej. Trudno znaleźć przyczyny powodujące istotne różnice pomiędzy poszczególnymi operatorami, co najwyżej można wskazywać, że dla

¹ <https://archiwum.uke.gov.pl/zmiana-umow-dla-spolek-multimedia-polska-3353>

mniejszych OA, których teren działania nie obejmuje Warszawy, średnie koszty powierzchni powinny być niższe.

(30) W świetle powyższego, Regulator powinien wprowadzić w tym zakresie pełną symetrię. OPL – tak jak i inni operatorzy – także nie powinien być regulowany cenowo w zakresie dostępu do infrastruktury albo to operatorzy alternatywni – tak jak i OPL – powinni podlegać regulacji, nawet w ograniczonym zakresie np. poprzez zakaz stosowania przez OA stawek wyższych niż zorientowane kosztowo stawki OPL. Brak postulowanych zmian, może skutkować nasileniem zjawiska asymetrii rozliczeń za infrastrukturę spowodowanych chęcią odzyskania przez OA utraconych przychodów z opłat FTR w ramach opłat za dostęp do infrastruktury, a Prezes UKE będzie pozbawiony możliwości interwencji w tym zakresie (np. powołany wyżej przypadek Netii nr sprawy DHRT-WWM-6080-109/11).

[Niesymetryczna regulacja OPL względem OA – naruszenie art. 24 pkt 2 lit a Prawa telekomunikacyjnego]

(31) Wskazana powyżej asymetria regulacji OPL i OA w zakresie opłat za dostęp do infrastruktury jest przykładem – choć bez wątplenia najbardziej „niebezpiecznym” w swoich skutkach – asymetrii regulacji OPL względem OA. Kolejnymi przykładami asymetrii jest obowiązek rachunkowości regulacyjnej (w zakresie którego OA w ogóle nie są regulowani) oraz obowiązek oferty ramowej, który ciąży tylko na OPL, podczas gdy OA są regulowani wyłącznie w zakresie obowiązku publikacji warunków dostępu.

(32) Jak już OPL wcześniej wskazał, zarówno w odniesieniu do OPL jak i operatorów alternatywnych Prezes UKE zidentyfikował te same problemy rynkowe. Przepis art. 24 pkt 2 lit a Prawa telekomunikacyjnego wymaga, aby Prezes UKE nakładał obowiązki adekwatne i proporcjonalne do problemów rynkowych. Skoro problemy rynkowe są identyczne w odniesieniu do OPL jak i innych operatorów, to OPL powinien być regulowany tak samo jak inni operatorzy. Tymczasem w uzasadnieniu projektu decyzji brak jest wykazania jakichkolwiek argumentów i dowodów potwierdzających konieczność asymetrycznych obowiązków. Można wskazać przykładowo, że w uzasadnieniu obowiązku kosztowego z art. 40 ust. 1 Pt, Prezes UKE ograniczył się do wskazania: „Operator jest największym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w Polsce (a także na rynku właściwym, na którym osiąga najwyższe przychody oraz wolumen ruchu) dysponującym najbardziej rozległą siecią telekomunikacyjną”. Rzecz w tym, że wielkość operatora nie jest wskazana jako przesłanka do ustalenia obowiązków regulacyjnych. Sam Prezes UKE wskazał, że każdy z regulowanych operatorów jest de facto monopolistą na rynku zakańczania połączeń w swojej sieci bez względu na jego udziały w rynku detalicznym. Prezes UKE pomija również fakt, że na poziomie bilateralnej współpracy wolumen ruchu wymieniany przez OPL z danym operatorem w zakresie wzajemnego zakańczania połączeń jest zazwyczaj bardzo zbliżony, a tym samym wielkość sieci OPL, czy przychody OPL są bez znaczenia dla określenia wzajemnej pozycji negocjacyjnej stron.

(33) W odniesieniu do obowiązku oferty ramowej OPL chciałby dodatkowo wskazać, iż za rezygnacją z obowiązku oferty ramowej na rzecz obowiązku przejrzystości (art. 37 Pt) przemawia także:

- a. szybsze i bezproblemowe wdrożenie nowej regulacji:
 - Obecnie stawka FTR jest określona w ofercie ramowej; żeby ją zmienić na nową stawkę konieczna jest uprzednia zmiana i zatwierdzenie oferty przez Prezesa UKE, co

może się nie udać przed 1 stycznia 2019 r., a następnie wdrożenie ww. zmian w relacjach bilateralnych OPL z innymi operatorami. Zmiana ta nastąpi najwcześniej po kilku, czy nawet kilkunastu miesiącach (o ile nie lat) od daty doręczenia OPL decyzji SMP. Świetnie ilustruje to przykład ostatniej (aktualnej) regulacji OPL na rynku zakańczania połączeń w sieci stacjonarnej, gdzie:

- 1/ decyzja SMP OPL została wydana w 2009 r.,
 - 2/ zatwierdzenie oferty ramowej SOR miało miejsce w 2010 r. (która następnie przez kolejne lata była wielokrotnie zmieniana)
 - 3/ do chwili obecnej, tj. do 2018 r. oczekuje w UKE na rozstrzygnięcie kilkadziesiąt spraw dotyczących wdrożenia warunków SOR w relacjach bilateralnych (OPL vs OAs), w zakresie m.in. usługi RIO (w tym zakańczania połączeń) i rozliczeń FTR.
 - W tym czasie będą występować dwie stawki na jedną usługę, wprowadzając niepewność regulacyjną i podstawy do sporów międzyoperatorskich. Nałożenie na OPL obowiązku przejrzystości spowodowałoby, że problem nie miałby miejsca.
 - Wdrożenie nowej regulacji niesie za sobą ryzyko masowej migracji operatorów z wiązek PSI na wiązki minutowe (por. poniżej). Obowiązek przejrzystości pozwalałby na wprowadzenie szybkich zmian dla takiej sytuacji – nieprzewidzianej obecnie w SOR, a także dały OPL elastyczność niezbędną do prawidłowego przeprowadzenia tego procesu. W innym przypadku Regulator powinien już teraz wskazać jak zamierza zapewnić wdrożenie nowej regulacji i zarządzić ryzykiem zmasowanych migracji na bazie SOR? Z pewnością OPL nie powinien ponosić konsekwencji zmian regulacyjnych, które nie są ujęte w innych decyzjach Prezesa UKE.
- b. rozpoczęcie procesu dostosowywania SOR do potrzeb rynkowych – obecna oferta jest „nieprzyjazna” dla wszystkich uczestników rynku – jest nieelastyczna, zbyt obszerna, nieczytelna a mniejsi operatorzy zazwyczaj potrzebują korzystania z pojedynczych usług zamiast całej oferty. W efekcie na ich potrzeby oferta SOR musi być dodatkowo „krojona”. Obowiązek przejrzystości pomógłby w odejściu od tego nieprzyjemnego dla rynku systemu. Zmianą minimum, która mogłaby wspomóc ten proces jest nałożenie na OPL obowiązku przygotowania zupełnie nowej oferty dedykowanej dla usług zakańczania połączeń – a nie zmiany obecnej oferty SOR.

[Uwagi dotyczące definicji rynku właściwego]

(34) W zakres rynku właściwego włączone zostały połączenia do numerów alarmowych. W tym kontekście przypomnienia wymaga, iż rynek właściwy tworzą usługi względem siebie substytucyjne – także w aspekcie kosztów tych usług. Połączenia do numerów alarmowych mają zupełnie odmienne koszty świadczenia tych usług niż inne połączenia. Z uwagi na szczególną rolę tych połączeń, OPL zapewnia dla nich w szczególności:

- monitoring online 24/7,
- wyższe KPI, niż dla zwykłych połączeń
- utrzymanie dwóch równoległych dróg dojścia do zakończenia sieci,

- dedykowana całodobowa infolinia.

- (35) Mając na uwadze zupełnie inne warunki świadczenia usługi hurtowej zakańczanie połączeń do numerów alarmowych, usługa ta powinna być wyłączona z rynku właściwego – jako usługa niesubstytucyjna. Operatorzy i tak mają ustawowy obowiązek świadczenia tej usługi, w związku z czym brak regulacji tej usługi nie niesie za sobą zagrożenia jej nierealizowania.
- (36) Jeżeli natomiast Regulator nie uznałby takiego podejścia i zdecydował o utrzymaniu tych połączeń w ramach rynku to wyższe koszty usługi powinny być uwzględnione w modelu bottom-up i proponowanej stawce.
- (37) W zakresie definicji rynku, potwierdzenia też wymaga, czy operatorzy OTT wykorzystujący numerację krajową są objęci zakresem regulacji i także powinni uiszczać stawki za zakańczanie połączeń? Operatorami taki są przykładowo Skype i WhatsApp. Takie podejście wpisywałoby się w Strategię Prezesa UKE w latach 2017-2021, <https://www.uke.gov.pl/akt/strategia-prezesa-uke-w-latach-2017-2021,10.html> w której jako jeden z celów strategicznych wskazano regulację operatorów OTT. Tymczasem operatorów tych nie ma na liście operatorów wskazanych do regulacji przez Prezesa UKE.

[Problemy wdrożeniowe nowej regulacji]

- (38) Wdrożenie nowej regulacji wymaga także odpowiedniego podejścia regulacyjnego do zmian wdrożeniowych. W tym kontekście należy zauważyć, iż pomiędzy przewidywanym czasem doręczenia decyzji a obowiązkiem wdrożenia stawki jest bardzo niewiele czasu. OPL, jak i zapewne inni operatorzy, nie może już rozpoczynać procesu wdrożeniowego, gdyż projekt zawiera jeszcze wiele niewiadomych – łącznie z samą stawką i zakresem jej obowiązywania. Uwagi do projektu, które skutkować mogą zmianą koncepcji, może zgłosić też Komisja Europejska, czy nawet Prezes UOKiK w formalnej opinii. Rozpoczęcie procesu będzie zatem możliwe dopiero po doręczeniu finalnej decyzji. Oceniamy, że wdrożenie zmian, łącznie z ich stabilizacją może zająć nawet około 1 roku. W tej sprawie sytuacja jest znacznie bardziej skomplikowana niż w przypadku zmian MTR-owych - z uwagi na znaczący rozrost ilości danych referencyjnych. Implementacja nowych stawek FTR będzie musiało objąć aż kilka systemów informatycznych oraz zaangażować kilku dostawców. W efekcie zarządzanie rozliczeniami będzie bardzo utrudnione i może doprowadzić do znaczących opóźnień w fakturowaniu.

Przedstawiona powyżej propozycja przedłużenia terminu wdrożenia nowych stawek jest zatem zasadna także z powyższego względu.

- (39) Jednocześnie, w związku ze zmianą sposobu rozliczeń i odejściem od PSI na rzecz znacznie obniżonej stawki FTR, OPL może spotkać zmasowany w czasie napływ wniosków o migrację z wiązek PSI na wiązki minutowe. Migracje te nie będą mogły zostać obsłużone w przewidzianych przez SOR terminach – z uwagi na ich masową skalę. Zapisy SOR były ustalane dla innych przypadków – „typowych” migracji a nie masowych, związanych z systemem rozliczeń. Także kary za niezrealizowanie migracji były przewidziane dla typowych sytuacji a nie migracji masowych, które wymagają znacznie dłuższych terminów. W naszej ocenie pełna migracja wszystkich OA zajmie w sumie około roku. W tej sytuacji powstaje pytanie jak Regulator zamierza zapewnić wdrożenie nowej regulacji? OPL nie powinien być karany z tytułu zmian w regulacji, a Regulator powinien zapewnić, aby wdrożenie nowych regulacji odbyło się w sposób uwzględniający obiektywne przeszkody w jej implementacji. Jak wskazano powyżej problem ten może być

rozwiązany przez zmianę obowiązku oferty ramowej na symetryczny obowiązek przejrzystości, który pozwoliłby OPL efektywnie zarządzić procesem migracji. Jeżeli Regulator nie zdecyduje się na takie zmiany, powinien określić w jaki inny sposób zamierza zapewnić realizację zmian w regulacji w sposób uwzględniający obiektywne przesłanki, w tym uwarunkowania techniczne.

[Niewłaściwa podstawa prawna nowej stawki FTR]

(40) Podstawą prawną konsultowanego obowiązku zastosowania nowej stawki FTR jest art. 44 Prawa telekomunikacyjnego, zgodnie z którym:

W szczególnych przypadkach Prezes UKE może, w drodze decyzji, nałożyć na operatorów o znaczącej pozycji rynkowej inne obowiązki w zakresie dostępu telekomunikacyjnego niż wymienione w art. 34, art. 36-40 i art. 42.

(41) Przepis art. 44 Prawa telekomunikacyjnego jest konsekwencją drugiego akapitu w art. 8 ust. 3 Dyrektywy o dostępie, który przewiduje „w wyjątkowych okolicznościach” możliwość ustanowienia przez państwo członkowskie obowiązków dotyczących dostępu lub połączeń sieci, **które nie zostały przewidziane w dyrektywie, tj. w art. 9-13 dyrektywy.**

(42) Tymczasem Zalecenie Komisji Europejskiej z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych (2009/396/WE) wskazuje, że:

Podczas nakładania kontroli kosztów i obowiązków w zakresie księgowania kosztów zgodnie z art. 13 dyrektywy 2002/19/WE na operatorów wyznaczonych przez krajowe organy regulacyjne (NRA) ze względu na ich znaczącą pozycję rynkową na rynkach hurtowego zakańczania połączeń głosowych w poszczególnych publicznych sieciach telefonicznych (zwanym dalej "rynkami zakańczania połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych") w wyniku analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE, krajowe organy regulacyjne powinny ustanowić stawki za zakańczanie połączeń w oparciu o koszty poniesione przez efektywnego operatora. Oznacza to, że stawki te będą również symetryczne.

(43) Zalecenie KE nie pozostawia zatem wątpliwości, iż podstawą nowej stawki FTR powinien być art. 13 dyrektywy o dostępie, a więc obowiązek standardowy, który w polskim reżimie prawnym został określony w art. 39 i 40 Prawa telekomunikacyjnego. OPL nie podziela przy tym stanowiska Prezesa UKE, że art. 39 i 40 Pł nie dają Prezesowi UKE możliwości wdrożenia modelu BU LRIC. W świetle powyższych przepisów stosowanie takiego modelu jest dopuszczalne, jako metoda weryfikacji i ustalania opłat za dostęp telekomunikacyjny.

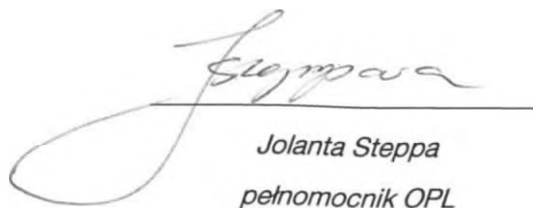
(44) Z kolei art. 44 Prawa telekomunikacyjnego może być zastosowany tylko w przypadku niestandardowych obowiązków regulacyjnych. W efekcie zastosowana podstawa prawna nowej stawki FTR jest niezgodna z Zaleceniem KE oraz przepisami Prawa telekomunikacyjnego. Kwestia ta może zostać podniesiona w toku postępowania sądowego, prowadząc do uchylenia (niektórych) decyzji i w efekcie prowadzić do asymetrii i roszczeń międzyoperatorskich. Prezes UKE powinien zatem zmienić tą podstawę już na obecnym etapie i ponownie przeprowadzić konsultacje krajowe.

(45) Dodatkowo wskazujemy, że zastosowanie art. 44 Prawa telekomunikacyjnego wymaga zastosowania przez Prezesa UKE a następnie przez Komisję Europejską specjalnego trybu – określonego w art. 44a Prawa telekomunikacyjnego. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że:

- *„procedura stosowana w celu uzyskania zgody KE różni się od typowego postępowania konsolidacyjnego. Zgoda Komisji jest wyrażana w formie decyzji. Przed podjęciem decyzji Komisja zasięga opinii BEREC, a także Komitetu do Spraw Łączności.”*
- *„Prezes UKE musi uzyskać decyzję Komisji. (...) Wydanie decyzji mimo braku zgody Komisji uzasadnia stwierdzenie nieważności takiej decyzji.”*

Powyższe uzasadnia wniosek OPL o zmianę podstawy prawnej i uwzględnienie wskazanych przez OPL w niniejszym stanowisku pozostałych kwestii oraz – w celu zachowania bezpieczeństwa regulacyjnego – przeprowadzenie ponownych konsultacji w tym zakresie.

Przedstawiając powyższe uwagi, OPL wnosi o ich uwzględnienie.

Jolanta Steppa
pełnomocnik OPL